

Конвенција бр. 156

Конвенција за еднакви можности и еднаков третман на мажите и жените работници: работници со семејни обврски, 1981 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата шеесет и седма седница на 3 јуни 1981 година, и

Земајќи ја предвид Декларацијата од Филадельфија во врска со целите и намената на Меѓународната организација на трудот, што потврдува дека „сите луѓе, без разлика на расата, вероисповедта или полот, имаат право на материјална добросостојба и духовен развој во услови на слобода и достоинство, на економска сигурност и еднакви можности“, и

Имајќи ги предвид одредбите на Декларацијата за еднакви можности и третман на жените работници и на резолуцијата за акцискиот план за унапредување на еднаквите можности и третман на жените работници, усвоени од Меѓународната конференција на трудот во 1975 година, и

Имајќи ги предвид одредбите на меѓународните конвенции и препораки за трудот што имаат цел да осигурат еднакви можности и третман за мажите и жените работници, имено, Конвенцијата и Препораката за еднакво плаќање, 1951 г., Конвенцијата и Препораката за дискриминација (вработување и занимања), 1958 г. и Дел VIII на Препораката за развој на човечки ресурси, 1975 г., и

Потсетувајќи дека Конвенцијата за дискриминација (вработување и занимања), 1958 г., не ги опфаќа изречно разликите што се прават врз основа на семејните обврски, и со оглед на тоа што се потребни дополнителни стандарди во оваа смисла, и

Земајќи ги предвид одредбите на Препораката за вработување (жени со семејни обврски), 1965 г., и имајќи ги предвид промените што се случија по нејзиното донесување, и

Констатирајќи дека инструменти за еднакви можности и третман за мажите и жените се усвоени и од Обединетите нации и од други специјализирани агенции, и потсетувајќи, особено, на четиринаесеттиот став од Преамбулата на Конвенцијата на Обединетите нации за елиминација на сите форми на дискриминација врз жените, 1979 г., што предвидува дека членките се „свесни дека е потребна промена на традиционалната улога на мажите, како и на улогата на жените во општеството и во семејството за да се постигне целосна еднаквост меѓу мажите и жените“, и

Согледувајќи дека проблемите на работниците со семејни обврски се аспекти на пошироките прашања во врска со семејството и општеството што треба да се земат предвид во националните политики, и

Препознавајќи ја потребата за креирање ефективни еднакви можности и третман како меѓу мажите и жените работници со семејни обврски, така и меѓу овие работници и другите работници, и

Сметајќи дека многу од проблемите со коишто се соочуваат сите работници се влошени во случајот на работниците со семејни обврски и препознавајќи ја потребата од подобрување на условите за вториве како преку мерки што се соодветни на нивните посебни потреби, така и преку мерки што се наменети за подобрување на условите на работниците воопшто, и

Одлучувајќи се за донесување определени предлози во однос на еднаквите можности и еднаквиот третман на мажите и жените работници: работниците со семејни обврски, што претставува петта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција,

на дваесет и трети јуни, илјада деветстотини осумдесет и прва година, ја донесува следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за работници со семејни обврски, 1981 г.:

Член 1

1. Оваа Конвенција се применува за мажите и жените работници што имаат обврски кон децата што се издржувани од нив, при што овие обврски им ги ограничуваат можностите за подготовка за, вклучување, учество или напредување во економската активност.

2. Одредбите на оваа Конвенција се применуваат, исто така, за мажите и жените работници што имаат обврски кон останатите членови на нивното потесно семејство што имаат потреба од нивната грижа или помош, при што овие обврски им ги ограничуваат можностите за подготовка за, вклучување, учество или напредување во економската активност.

3. За целите на оваа Конвенција, поимите издржувано дете и друг член на потесното семејство на којшто му е потребна грижа или поддршка значат лицата што се дефинирани како такви во секоја земја на еден од начините што се спомнуваат во член 9 на оваа Конвенција.

4. Работниците што се опфатени врз основа на ставовите 1 и 2 на овој член во натамошниот текст се наведуваат како *работници со семејни обврски*.

Член 2

Оваа Конвенција се применува за сите гранки на економска активност и за сите категории работници.

Член 3

1. За целите на креирањето ефективни еднакви можности и третман за мажите и жените работници, секоја членка треба да утврди како цел на својата национална политика овозможувањето на лицата со семејни обврски што се во работен однос или сакаат да стапат во работен однос да го остваруваат своето право да го сторат тоа без да бидат предмет на дискриминација и, колку што е тоа можно, без судир меѓу нивното вработување и семејните обврски.

2. За целите на став 1 на овој член, поимот *дискриминација* значи дискриминација во однос на вработувањето и занимањето, како што е дефинирана во членовите 1 и 5 на Конвенцијата за дискриминација (вработување и занимање), 1958 г.

Член 4

За целите на креирањето ефективни еднакви можности и третман за мажите и жените работници се преземаат сите мерки што се во согласност со националните услови и можности...

(а) да им се овозможи на работниците со семејни обврски да го остваруваат своето право на слободен избор на вработување; и

(б) да се земат предвид нивните потреби во условите за вработување и во социјалното осигурување.

Член 5

Дополнително се преземаат сите мерки што се во согласност со националните услови и можности...

(а) да се земат предвид потребите на работниците со семејни обврски во областа на општественото планирање; и

(б) да се развиваат или да се унапредуваат општествените служби, јавни или приватни, како што се службите и установите за згрижување на децата и за помош на семејството.

Член 6

Надлежните органи и тела во секоја земја преземаат соодветни мерки за унапредување на информирањето и образованието за подобро запознавање на пошироката јавност со принципот за еднакви можности и третман за мажите и жените работници и со проблемите на работниците со семејни обврски, како и за креирање јавно мислење и окржување што придонесува за надминувањето на овие проблеми.

Член 7

Се преземаат сите мерки што се во согласност со националните услови, вклучувајќи мерки во областа на професионалната ориентација и обуката, за да им се овозможи на работниците со семејни обврски да се интегрираат и да останат интегрирани во работната сила, како и повторно да станат дел од работната сила по отсуството поради таквите обврски.

Член 8

Семејните обврски, сами по себе, не претставуваат оправдана причина за престанок на работниот однос.

Член 9

Одредбите на оваа Конвенција може да се спроведуваат со закони или прописи, колективни договори, правила за работните односи, арбитражни одлуки, судски одлуки или со комбинација од овие средства или на кој било друг начин што е во согласност со националната практика, со оглед на националните услови.

Член 10

1. Одредбите на оваа Конвенција може да се применуваат во фази, ако е тоа потребно, водејќи сметка за националните услови. Под услов ако таквите преземени мерки за спроведување се применуваат во секој случај за сите работници што се опфатени со член 1, став 1.